

Вечір у лютому

Генрі Водсворт Лонгфелло

Переклад Олександра Грязнова

Вже день поволі
Згасає в полі,
Присипав снігом
Дахи кошар.
Червоне сонце
В сільське віконце
Крізь попіл хмари
Жбурляє жар.

Де йшла дорога
Вздовж перелогу,
Торують люди
В заметах путь
І по рівнині,
Неначе тіні,
На кладовище
Когось несуть.

Дзвін погребальний
Не дуже дальній
Мені говорить,
Що всі ми – тлін.
Та хто ж помер це?
Сумує серце
І б'ється тяжко,
Неначе дзвін.